

nejših uzrokov potegniti se za narodno svojo duhovščino. Zato trdno upamo, da bode naša večina v odboru in v zboru minister Stremajerjev predlog bistveno prenaradila in tudi raztegnila na uboge „deficijente“ in „penzioniste“ mešnike, za katere minister Stremajer nobenega zboljška ne predlaga!

Gospodarske stvari.

Prvi hrvatski vinski sejem,

(v Zagrebu dne 17., 18., 19. marca 1880.)

Iz Zagreba doposlali so nam tiskani poziv na prvi hrvatski sejem, ki se bode vršil v kraljevskem glavnem mestu Zagrebu na Hrvatskem dne 17., 18. 19. marca v prostorijah poslopja hrvatsko-slavonskega gospodarskega društva. Poziv se glasi:

Hrvatsko moremo gledé na njeno zemljopisno lego in gledé na ugodne razmere tamošnjega podnebnja prištevati najizvrstnejšim vinskim deželam. Toda še le noveji čas začelo je vinogradarstvo bolje napredovati, nekaj zato, ker so novim nasadom odbirali najzlahatnejših trsovih sort, nekaj pa zaradi boljšega, ker razumnega kletarstva. Hrvatska in Slavonija s sosedno bivšo vojno krajino ima 133516 hektar vinograda, na kojih priraste na leto 1—2 milijona hektolitrov vina. Uže večkrat bila so hrvatska vina javno odlikovana, na razstavah v Londonu, Parizu in Dunaju s srebrno in zlato svetinjo, in lani na razstavi v Stolnem-Belgradu na Ogerskem z zlato svetinjo. Na Hrvatskem in v Slavoniji raste belo in rudeče vino, dobro alkohola bogato namizno pa tudi izvrstno vino za butelje. Trsnih sort je mnogo, poglavitni nasad vendar stori „kraljevina“ ali portugizec, ki rodi jako fino, ljubko, pa tudi alkohola bogato in toraj močno vino; za kraljevino je največ moslovca ali pošipa, ki daje tudi jako izvrstna vina in je po Hrvatskem daleč zasajen. Posebno izvrstnih vin pridelajo na Hrvatskem počenši od Zagreba do sv. Ivana, pod Okičem, v Moslavini, po Kalničkih in Varaždinskih vinskih hribih. Vina iz navedenih pokrajin imajo veliko alkohola (vinskega cveta) v sebi in so toraj močna in žestoka. V Zagorji raste menje močno, bolj kiselno vino, ki se ceni posebno kot dobro namizno vino. Izvrstna so tudi rudeča vina in se jih pridelu na Hrvatskem največ v Moslavini in Kalniku; po vsem svetu znana pa so temno-rudeča Sremska vina v Slavoniji. Ondi delajo samotok (Ausbruchweine) in desertna vina; belo vino je ond tako izvrstno, da se ga čedalje več in daleč po svetu razproda. Vkljub temu je pa še marsikaj želeli, da bi vinska kupčija živahnejša postala. Kajti sploh se vendar po hrvatskih in slavonskih vinih še ne poprašuje tako, kakor bi zaslužila zavolj množine svoje in dobrote. Zato sta hrvatsko-slavonsko gospodarsko društvo pa kupčijsko-obrtnijska zbornica sklenila v ta namen, da bi svet s hrvatsko-slavonskimi vini bolje seznanila, prirediti dne 17., 18. in 19.

marca 1880 v prostorijah poslopja gospodarskega društva v Zagrebu prvi hrvatsko-slavonski vinski sejem.

Podpisani odbor pozivlja toraj domače in tuje vinotrčce in upotrebitelje vin, naj se orega sejma v obilnem številu udeležé. Da se bode za onih 10 dni potnikom voznina znižala, je uže od vseh železnic dovoljeno. Potrebne legetimacije, kakor tudi popolne izkaze vseh vinskemu sejmu naglašanih vin, dalje cenike vin s pogoji nakupovanja ali prodaje odpošljemo do konca februarja tega leta vsem kupčijsko-obrtnijskim zbornicam, kmetijskim družbam na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem, Gorici, Trstu, Saleburškem, Moravskem, Českem, Šleskem, dolnjem in gornjem Avstrijskem, Gališkem, Bukovini in Švicarskem, konečno naznanjamo še, da se omenjeni izkazi dobijo pri kupčijsko-obrtnijskih zbornicah v Zagrebu, Oseku in Senju, kakor tudi pri hrvatsko-slavonskem društvu.

V Zagrebu dne 8. januarja 1880.

Grof Gjuro Jelačić,

Fr. Kuralt,

Eugen Sabljčić,

Milan Krešić.

Konjerejsko društvo štajersko vabi k obnemu zboru v sredo 4. februarja 1880 popoldne ob 3. uri v Gradcu, Klosterwiesgasse šte. 23. (Halbstock). P. n. društveniki imajo po §. 7. društ. pravil pravico glasovati in voliti, ter so povabljeni k obilnej vdeležitvi. Načrt: nagovor predsednikov, račun od l. 1879, poročilo pregledovalcev-računa, proračun za l. 1880, nasvet in načrt o premiranjih l. 1880, odobrenje imenovanih in nasvet o izvolitvi novih dištriknih predstojnikov, nasveti o priznanji odlikovanj, dopolnilna volitev v odbor, posvetovanje o udeležitvi društva pri deželnej razstavi l. 1880, razprava o naglašanih nasvetih in predlogih.

Odbor konjerejskega društva štajerskega.

Dopisi.

Od sv. Jurija na Šavnici. (Visok gost — javna zahvala.) Strahovita toča nam je lani uničila pridelke po njivah in goricah. Gosposka je škodo cenila, pa kdo premore dovolj ceniti nesrečo in posebno njene posledke: uboštvo in lakoto? Pa naš sl. c. glavar v Ljutomeru blag. gosp. vit. plem. Premierstein je skrbel, da se je nesreča naznanila celo svitlemu cesarju, kateri so blagodušno za celi okraj 600 fl. poslali blagovolili in ta milostni znesek se je hitro razdelil. Po prizadevanji g. glavarja se je posrečilo tudi svoto pridobiti, da se je nakupilo 70 metr. cent. moke za razdelitev 19. t. m. In komaj se je ta vesela novica razglasila, smo dobili naznanilo, da se hoče naš deželni namestnik sam prepričati o stanju tega kraja. In res v nedeljo 18. t. m. ob 1/2 11 uri predpoldnem nam kočija pripelja ekscelenco barona pl. Kubeck; predstojniki in zastopniki srenj, ki so ga sprejeli, so potem v farovžu ustmeno poročali o nesreči in ob enem tudi ponižno hvalo izrekli za blagodušni dar; enako je storil načelnik tukajš-

njega kat. pol. slov. društva. Vse izjave hvaležnosti in udanosti je blagi g. namestnik naobračal na svitlega cesarja in naročil, naj molijo za nja. Pri tej priliki je tudi bil zaslišan vsak, kdor je želel. Ljudstvo bi bilo rado visokemu gostu pri odhodu pokazalo svojo hvaležnost in radost, pa ker se je med večernicami odpeljal, pošiljamo za njim: ponižno hvalo. — 19. t. m. je sestavljeni odbor vpričo g. glavarja delil moke tako, da so posamezni dobivali od 10—50 kilo. Solznimi očmi so prejemali dar in slišalo se je stotero: Bog plati! Moka bo še dvakrat delila in tudi mnogo soli imamo obljubljene in tako bo revežem pomagano, dokler se delo in zaslužek ne prične. Za obilni milostni dar pa se vzdiga proti nebu srčna prošnja: naj nam mili Bog ohrani našega svitlega cesarja in očeta sirot! V obče spoštovanemu g. glavarju pa izreka za njegovo nevtrudljivo prizadevanje najsrčnejšo zahvalo v imenu obdarovanih odbor.

Iz grada Lemberg. (Vinograd — kmetijska podružnica.) Mnogo naših vinogradov ima slabo in preveč odsojno lego; takih vinogradov ne kaže saditi pa nasajene ohraniti tudi ne. Tako smo storili tudi pri naši grajščini. Nekaj nakupljenih vinogradov smo izruli in zemljo zasadili s kostanji, smrečjem in borovjem. Najboljša lega vinogradom je, kder zemlja proti opoldnešnjemu solncu visi. Novine so boljše za nove nasade mimo starih vinogradov. Svet novemu vinogradu odmenjen mi je zelo strm in kamenit. Moral sem toraj narediti škarpe, koje sem kolikor mogoče od izhoda proti zahodu dal potegniti. Vsled tega bodo posamezne vrste trsov navpično stale na škarpe. Zatoraj bo najgorkejšo solnce obsevalo prostore med vrstami in na kamenate škarpe, ki gorkoto hitro sprejemajo pa tudi hitro dalje vodijo. — Dne 11. jan. t. l. bila je generalna ali občna seja za kmetijsko podružnico celjsko. Za občni zbor v Gradcu dne 4. in 5. febr. t. l. bil je izvoljen za zastopnika podružnice jednoglasno g. dr. Langer in za njegovega namestnika g. Kartin, trgovec pri št. Juriji ob južnej železnici. Za novega predsednika podružnice bil je tudi g. dr. Langer izbran. Novi odborniki so gospodje dr. Kočevar, dr. Ipavc, Lutz in Kartin. Potem razgovarjalo je se o raznih prošnjah in predlogih, katere bode zastopnik podružnic pri občnem zboru v Gradcu gotovo dobro zagovarjal. Davorin Zdolšek, oskrbnik.

Od Dravinje. (Premog) kopati daje gospa kneginja Davidova iz Londona. Vodstvo je prevzel g. inženir M. Simetinger, ki je v ta posel od kneginje popolnem pooblaščen. Novih premogovih jam odpreti je uže jako potrebno. Kajti starodavne jame v Hrastovcu, katere je vlada pred 30 letmi kopati ukazala, so popolnem izpraznjene, one v Segi pa bodo v kratkem času. Dravinjski kraji so lepi in prijazni ter hranijo v sebi še bogatih premogovih zakladov. Velike koristi za celi kraj bilo bi, ako bi se uresničilo to, na kar mnogi uže

več časa mislijo, namreč železnica iz Poličan do Slatine in dalje naprej. Korist bila bi tem večja, ako bi se potegnile sosedniške (vicinalne) železnice nad Konjice, Vitanje v Slov. Gradec in Spod. Drauburg na eni, a na drugi strani iz Poličan v Ptuj; slednja črta bi prebivalstvu bila od znatno večje koristi, nego je pusta črta Ptuj-Pragerska!

Od sv. Marjete na Pesnici. (Nesramno nemčursko rovanje.) V Oseku (Wachsenberg), kder je bil naš ljubi Bračko predstojnik, bila je huda skoraj ostudna volitev. Napravili smo 3 oddelke in tako komaj 7 svojih mož izvolili. Neki Mariborčan, ki se je daleč iz „Švabskega“ bil k nam priselil in obogatel, je že pred volitvijo rekel „tistega dolgega bindišarja moramo vreči“ v srenji Osek (Wachsenberg) pri sv. Marjeti. Ker pa je bilo 7 naših izvoljenih pri volitvi za odbornike, je potem nekemu pravil: „diesen langen Windischen müssen wir hinausbringen, t. j. tega dolgega bindišarja moramo iz odbora in menda od predstojništva odpraviti. Ako nemčurji to storiti hočejo, mislijo gotovo na denar, ter da bodo Slovence pri sv. Marjeti za denar podkupili. Da bi Oseško srenjo tolika sramota zadela, tega ne verjemo. Zanašamo se velikoveč in trdno, da med izvoljenimi ni nobenega Judeža Iškarijota. Podkupovalcem pa bomo pri sodnji nesramnost naznanili. Več o volitvi prihodnjič. Volilci pri sv. Marjeti.

Iz Velenja. (Prošnje do državnega zbora — podružnica kmetijska). Pretečeni teden smo podpisovali prošnjo do visokega državnega zbora za dovoljenje podaljšanja železne ceste od Unterdraurburga čez Slovenjgradec v Šalesko dolino, sv. Martin na Paki, Savinjsko dolino — Celje; prav tako smo tudi drugo prošnjo za postavbo zoper oderuhe in odpravljanje ali odstranjenje legaliziranja do visokega državnega zbora odposlali. Naj bi se tudi druge občine po Slovenskem v prav obilnem številu z enako prošnjo do državnega zbora obrnole, da bi se enkrat pijavka, ki revežem do smrti kri spiva, zatrla in zadušila! Ustanovljeno imamo tukaj tudi kmetijsko podružnico pod predsedništvom velezaslužnega g. Franceta Skubic-a, tukajšnjega zdravnika. Ta gospod in g. Josip Rak bodeta po nasvetu g. tajnika c. k. kmetijskega društva precej letos spomladi poskuševališče za hmeljarstvo napravila. Reči moram, da smo Velenjčani lahko ponosni na ta dva gospoda, ki se povsod in pri vsaki priliki odlikujeta in vsakegaboljševanja prva poprimeta ne boječa se mogoče škode.

Iz Bizeljskega. (Zima — vino — požar). Od več krajev so pritožbe zavoljo hude zime. Tudi pri nas noče topleje biti. Po večih kletéh je vino tako zamrznilo, da ga ni mogoče točiti, in če nekateri kmet prodajo vino in pretoči, mu na zadnje praznega ledenega vina ostane. Taka se godi se vé po slabih, preplitvih kletéh. Zatoraj pričakujemo že komaj, da bi se nam zima polajšala in vinskim kupecem pot k nam odprla. Imamo prav izvrstno dobrega vina in tudi po lični ceni od

6—8 fl. posebno v Janervi in v Drenovski gorci. — Ob 9. uri dopoldne 14. jan. se je požar vnel pri kmetu M. Osojniku. Bilo je naenkrat vse v plamenu, najprej hiša, potem živinski hlev. Ker je naenkrat ljudstva privrelo, rešili bi bili lahko hlev, ker ni bilo vetra. Ali ljudje so tekali okoli ognja s praznimi rokami, gledali, kako je deroči plamen požiral, kar si je ubogi kmet priskrbel. Pri takem in enakem slučaju bi bilo dobro občinskega predstojnika najprej proti ognju siliti — da bi tudi še njega sveta jeza pograbila ter sam sprevidel, kolika nemarnost da je, ako tolika občina nima za 10 kr. vrednosti gasilnega orodja! Bizeljčan.

Iz Laškega trga. Kakor je bilo v štv. 3. priljubljenega nam „Slov. Gospodarja“ že povedano, doživeli so z letošnjim letom naš vis. čast. gosp. Anton Žuža, častni korar, dekan in nadžupnik v Laškem trgu 80letnico svoje starosti, 50letnico svojega župništva in 41letnico svojega dekanstva. To so gotovo lepe številke 80, 50, 41 — redko komu od božje previdnosti darovane. Trojno svečanost so vis. čast. g. Žuža obhajali 17. t. m. to je dan svojega goda, ter se dobrotljivemu Bogu pri slovesni levitirani sv. meši z blagoslovom zahvalili se za to jim podeljeno milost. — Bilo je v cerkvi mnogo pobožnih farmanov zbranih, kateri so z Njimi Boga hvalili, da jim je tako dobrega duhovnega očeta in milega dobrotnika še ohranil, in videti je bilo, kako so marsikateremu solzice veselja in ginjenosti zaigrale v očeh, ko so toliko ljubljani in spoštovani oče in častitljivi sivi starček roke povzdignili, ter vkljub visokej starosti še s krepkim glasom zapeli: Gloria in excelsis Deo — Čast in hvala Bogu na višavah. V ponedeljek, t. j. 19. t. m. prišlo je 11 duhovnikov iz Laške dekanije visokospoštovanemu g. dekanu svoja voščila k tej trojni svečanosti izrekat in napitnice pri skupnem obedu, ena lepša od druge, so kazale, kako visoko čislani in kako ljubljani da so od svojih Njim iz srca vdanih duhovnikov v dekaniji. Pri tej priložnosti pa smo se tudi spominjali svojih stradajočih bratov v Istriji in sklenili smo djansko pomagati našim sorodnim revežem. Darovali so v ta namen: Velč. g. Anton Žuža 6 fl. Dalje čč. gg. župniki: Matija Stagoj Terboveljski 5 fl., Janez Jug št. Lenartski 5 fl., Matevž Vrečko Jurklosterski 5 fl., Jožef Kolarič Razborski 3 fl., Vinko Bizjak pri sv. Jederti 3 fl., Jožef Horvat Širski 3 fl., Ivan Zorko št. Miklavžki 2 fl. Naposled čč. gg. kaplani: Jožef Valenčak Terboveljski 3 fl., Janez Böhme v Laškem trgu 3 fl., Pavl Hrovat Dolški 1 fl., Franc Heber v Laškem trgu 1 fl., Anton Pajmon v Loki 1 fl., Valentin Krajnc pri sv. Jederti 1 fl. Skupaj 42 fl., koje izročujem vele-slavnemu uredništvu „Slov. Gospodarja“, naj nabrani denar blagovolji izročiti siromakom v Istriji.

Iz Žavca. (Hmeljarstvo). Znano je, da je lepa, rodovitna Savinjska dolina sposobna za vsakojake pridelke — tudi za pridelavo hmelja.

Žavska okolica je prva, ki se je pričela s hmeljarstvom pečati. V novem Celji od grajščine koj proti Savinji vidiš veliko oralov zemlje za hmeljarstvo porabljene. Grajščinski oskrbnik g. Pilger je jako izveden in praktičen mož v poljedelstvu in na bližnje okoličane veliko upliva. Tako je pred 4 leti prigovoril tudi tukajšnja tržana gg. Havzenbihlerja in Žigana, da sta pričela hmelj gojiti in glej, čeravno je iz začetka dokaj dela in plačila stalo, vendar se njima je to delo priljubilo tako, da vsako leto hmeljsko zemljišče razširita, pa tudi vsako leto več tisočev goldinarjev pridobita, če je letina in cena le nekoliko ugodna. Da bi pa svoje veselje do hmeljarstva in prvemu njegovemu utemeljitelju tukaj, g. Pilgerju, javno priznanje naredila, napravila sta v četrtek 8. t. m. velikan-sko hmeljsko svečanost, kakoršne veselice se Žavčani dolgo niso v tako obilnem številu vdeležili. Bilo je zvečer okoli 50 Žavčanov v gostilnici pri Havzenbihlerju zbranih in so se pri jako okusno pripravljenej večerji in dobri pijači z mnogimi, primer-nimi nagovori, zabavami, lepimi, narodnimi pesni-cami tako izvrstno kratkočasili, da ostaneta prva hmeljska veselica pač vsakemu nepozabljiva. Tudi Njegova Svetlost, gospod knez Salm, je pozdravil to veselico s posebnim veseljem po č. g. Plešniku. Mislim, da bode še več drugih Savinjcánov poskusilo se pečati s hmeljarstvom, ker naša dolina temu ugaja. Tedaj koj na delo, da bo vspeh imelo. — Zima je ojstra, po 9—18° R. mrzlot. — Druge dolge zimske večere pa pri Staretu s kapselskim streljanjem porabimo, koje društvo letos uže 51 udov šteje in prav vrle dobitke oddaja. Tudi na ledu se po stari navadi zbirajo ledostrelci ter se dobro kratkočasijo.

Iz Pazina v Istri. (Odgovor podpiro-valnega odbora „Slov. Gosp.“) Stoprv potrdim radostno sprejem poslanih 134 gld. 35 kr., katere ste za naše od gladu hirajoče brate v Istri nabrali. Hvala lepa Vam za Vaš trud, hvala lepa vsem dariteljem za njih blagi čin! Izvolite tudi v Vašem cenjenem listu našo najlepšo in srčnejšo zahvalo vsem blagim dariteljem na primerni način objaviti, prosim Vas v imenu celega odbora za stradajoče v srednji Istri za to. Isto tako bodite prepričani, da bode odbor takoj in vestno za darovano svoto nakupljeni živež med naše strada-joče siromake razdelil. Toda, čestiti gospod, siromakov je toliko in lakota uže zdaj v sredi zime tako velika, da so začeli skupno v mesto zahajati ter silama od županstva v Pazinu kruha zahtevati. Kdo jim more zameriti, a kdo vsem pomagati? Ako vsaki nekaj pripomore, se bode vendar le mnogo njih strašne smrti vsled lakote rešilo. Nezamerite mi toraj, blagi gospod, ako se do Vas v imenu odbora za stradajoče tudi s prošnjo obračam, da bi tam, kjer nije bilo slabe letine, na to uplaviti blagovolili, da bi se za naše siromake živež ka-terekoli vrste nabiral. Voznina do Pazina je brez-plačna. Dobro došel bode vsaki dar, kajti ljudem

pomanjkuje vsega, posebno bi se nam pa ustreglo s krompirjem, da bi ga nekojim saj na spomlad za seme darovati mogli. Da bi se v tem oziru še dosti nabrati moglo, spričuje nam nepoznani dopisnik iz Šoštanjskega v predzadnji številki „Slov. Naroda“, toda nam so razmere in dotične osebe na Štirnem deloma nepoznane, da bi se do njih osobno obrnili, deloma pa nam tudi čas to nedopušča. Podpirajte nas toraj, prosimo prav lepo, Vi tudi v tem oziru! Naše najtoplejše zahvale bodite uže naprej prepričani. Sprejmite končno še enkrat izraz naše najtoplejše zahvale za vso podporo od Vaše strani v tem oziru in tudi izraz najodličnejšega spoštovanja od odbora za stradajoče v Istri:

Berbuč, c. kr. prof.
tajnik.

Opomba. Kdor zamore pomagati in ustreči navedenej prošnji, naj se usmili svojih krščanskih in slovanskih sobratov gladu mu umirajočih v nesrečnej Istri. Adresa ali napis napravi se na vel. čast gospoda c. kr. profesorja J. Berbuča v Pazinu (Pazino) v Istriji.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekoliko nestrpljivi smo avstrijski davkeplačniki in volilci postali zaradi tega, da naši poslanci, imajoči večino v državnem zboru, v pretres jemljejo predloge vladine od „provizoričnega“ ministra Stremajerja in „neminstira“ Cherteka. Liberalci bi tega gotovo ne trpeli. Sicer pa upamo, da bo sedaj reč hitreje pomikala se naprej in na boljše. Ako uže ima večina odločevati, naj se iz nje tudi ministri odberejo. — Uravnava zemljišnega davka bo skoraj gotovo v smislu konservativne stranke rešena; knez Lobkovic, vitez Groholski in baron Dipauli so se za koristi kmetov tako uspešno potegnili, da je Chertek s svojimi predlogi propal. — Odbor za pretres postav zoper umetno vino je Klosterneuburško šolo in tamšnjega ravnatelja grofa Bábota zasačil kot glavne ponarejevalce vin. — Za stavljenje železnice skozi Arliško goro na Tirolskem dovolilo je se 35 milijonov; ta železnica nam je potrebna, ako hočemo neodvisno od Nemčije tržiti na Švicarsko in Francosko. — Iznemirilo je ljudi, ko so zvedeli, da se delajo proti Italiji na Tirolskem nove šance in trdnjave. — Za ubogih 700 delavcev v Idriji se je zglasil poslanec knez Windischgrätz, ki je ministre vprašal, zakaj se siromaki tako zatirujejo, da mnogi vsled pomanjkanja umirajo, tujim italijanskim delavcem pa se dober zaslužek daje? — V Ljubljani so začeli zopet slovenske liste konfiscirati „Narod“ in „Slovenca“, ker Slovence zoper ponemčevanje v šolah branijo. — Na Ogerskem v Budimpešti je zaradi rabuke pri „mačkini muziki“ bil minister Tisza od prijateljev ranjenega Verhovaya vprašan in nadlegovan, zakaj so bili vojaki sklicani proti rogoviležem; tirjali so tudi, naj bi poslanci sami preiskavo v roke vzeli. Tisza

jih je zavrnil rekoč, da imajo sodnije reč preiskati, vsaka vlada pa je dolžna skrbeti za javni mir in red in če policija ne zadostuje, treba je vojakov na pomoč poklicati. — V Bosni in Hercegovini se množi nezadovoljstvo; znani župnik Musić, ki je naše znatno podpiral pri zasedenji Hercegovine, je nezadovoljen odšel k Črnogorcem.

Vnanje države. Sedaj pokazalo je se zopet očitno, kdo je v Evropi kriv, da ljudje zavolj vojaštva toliko trpijo. Vsemu so krivi Nemci in njihov pruski Bismark. Pruski kralji so najprej uvedli občno vojno dolžnost, t. j. da mora vsak pod puško, ako je le sposoben. Grabljivi Bismark je potem osnoval nemško cesarstvo, ki je strahovito orožano sred Evrope; a še ni dosta. Ravno sedaj snuje Bismark postavo, vsled katere bo prusko-nemška vojska pomnožena za 100.000 mož in 320 kanonov. Čemu to, vpraševa osupnjeni svet? Jako razdražilo je Nemce, ko so zvedeli, kako je veliko društvo Judov nemška dekleta zapeljevalo in prodavalo v južno Ameriko v Brazilijo. Nemški katoličani zgubili so dva odlična branitelja; pesnik in kanonik Molitor jim je umrl v Speierji in spretna pisateljica grofinja Ida Hahn v Maintzu kot redovnica tretjega reda sv. Frančiška. — Francoski republikanci razsajajo zoper lastna načela; pravijo: sodniki morajo biti neodvisni, nihče jih ne sme preganjati ali odstavljati, če sami kakoga zločina ne storijo. Toda republikanski minister je sedaj 500 sodnikov mahoma odstavil, jim vzel službo in krniti, ter se izgovarja s tem, da ovi sodniki niso pravi republikanci, t. j. ne trebijo v rog judovsko-freimavrske svojati Gambettove. Republikanci žvečejo vedno o svobodi, sami jo pa z nogami teptajo. Na Turškem so francoski mornarji v Aleksandreti v Siriji na kopno prišli razbijati, so pa od Turkov bili grdo tepeni; vsled tega se je francoska vlada s turško sprla. — V Azijo odplul je francoski admiral Duperré, da se polasti dežele Tonkin blizu Kitajskega; dežela meri 5210 milj in šteje 18 milijonov prebivalcev, izmed katerih je mnogo katoliških kristijanov, ki so silno veliko uže prestali od strani svojih paganskih rojakov. — Angleži premišlujejo, kako bi se iz Afganistana mogli potegniti nazaj brez očitne sramote; začeli so se toraj pogajati z Afgani. Bo pa težko kaj iz tega. Blizu Kabula stoji srditi Mohamed-Kan in ima seboj 25.000 mož. Jako iznemirilo je Angleže tudi to, da se severni Amerikanci začenjajo zanimati za uboge od Angležev živinski tlačene Irce. Slutijo namreč, da bi iz tega kedaj zamogel poroditi se angleško-amerikanski boj. — Srbski knez je na Dunaj poslal pooblastenca, da se z avstrijsko-ogerskimi ministri pogodi o tem, kde in kedaj se imajo železnice postaviti čez Donav in Savo. — Ruskej carici je toliko odleglo, da se vrača iz Francoskega domov na Rusko. — Bolgari imajo sedaj volitve za svoj državni zbor. Črnogorci zahtevajo od sultana 2 milijona odškodnine, zakaj s predajo Plave in Gusinja odlaga!